

حمله موشکی اوکراین به مقر ناوگان دریای سیاه روسیه

وزارت دفاع روسیه از حمله موشکی اوکراین به ساختمان مقر ناوگان دریای سیاه روسیه در بندر «سواستوپول» و وارد شدن خسارت به آن خبر داد.

به گزارش اقتصادسرآمد از«اسپوتنیک»، وزارت دفاع روسیه روز جمعه (۲۲ سپتامبر، ۳۱ شهریور) اعلام کرد حمله موشکی به بندر «سواستوپول»، به ساختمان تاریخی مقر ناوگان دریای سیاه روسیه آسیب وارد کرده و یک نظامی ناپدید شده است. این وزارتخانه افزود پدافند هوایی روسیه پنج موشک را سرنگون کرد.

وزارت دفاع روسیه ابتدا از کشته شدن یک نظامی روس در پی حمله اوکراین خبر داده بود اما بعد در به روز رسانی اطلاعات اعلام کرد یک نظامی مفقود شده است.

فرماندار اعلام کرد در نتیجه حمله اوکراین به سواستوپول، پنجره های ۱۰ ساختمان مسکونی بر اثر موج ضربه شکسته شد اما به کسی آسیب نرسید.

ارتش اوکراین دیروز هم اعلام کرد نظامیان این کشور شبانه به پایگاه هوایی روسیه در شبه جزیره کریمه حمله کردند. بر اساس بیانیه کی یف، پایگاه هوایی «ساکي» هدف حملات ارتش اوکراین قرار گرفت اما جزئیات بیشتری درباره نحوه این حمله یا خسارت‌های وارد شده ارائه نشد.

وزارت دفاع روسیه بامداد پنجشنبه (۳۰ شهریور) گفت که حداقل ۱۹ فروند هواپیمای بدون سرنشین اوکراینی که به شبه جزیره کریمه حمله کرده بودند، ساقط شدند.

حملات هوایی مخصوص با هواپیماهای بدون سرنشین به خاک روسیه از جمله مسکو، شبه جزیره کریمه و کورسک در هفته‌های اخیر و پس از آغاز ضدحملات اوکراین شدت گرفته است.

آغاز سفرهای بدون روادید میان ایران و روسیه

رئیس نمایندگی بازرگانی روسیه در ایران از آغاز نخستین پروازهای بدون روادید گروه‌های گردشگری ایران و روسیه خبر داد. به گزارش اسپوتنیک، رستم زیگانشین اظهار داشت: اولین پروازهای بدون روادید گروه‌های گردشگری ایران و روسیه آغاز شد.

ایران و روسیه در ماه مارس (اسفند/فروردین) توافقنامه‌ای را برای سفرهای توریستی بدون روادید امضا کردند. بر اساس این قرارداد، شهروندان دو کشور بدون روادید می‌توانند به صورت گروهی تا ۵۰ نفر به مدت حداکثر ۱۵ روز برای مقاصد گردشگری سفر کنند.

پیشتر اتحادیه صنعت گردشگری روسیه اعلام کرده بود که با نزدیک شدن به فصل پربار پاییز، تقاضا برای تورهای ایران افزایش یافته و راه اندازی سفرهای بدون روادید برای گروه‌ها باعث جذب بیشتر روس‌ها به این کشور خواهد شد.

به گفته دیمیتری آروتیونوف مدیر کل شرکت گردشگری «آرت -تور» ایران جایگزینی برای کشورهای بسته، در درجه اول اروپا تبدیل شده است.

گروه ۴ خواستار اصلاح ساختار شورای امنیت شد

دپلمات‌های ارشد کشورهای گروه ۴ (G۴) شامل برزیل، ژاپن، هند و آلمان در دیدار در حاشیه نشست مجمع عمومی سازمان ملل خواستار اصلاح جامع شورای امنیت و گسترش اعضای آن شدند.

به گزارش اسپوتنیک، دپلمات‌های ژاپن، آلمان، هند و برزیل در بیانیه‌ای پس از این دیدار اعلام کردند: ناتوانی شورای امنیت سازمان ملل در رسیدگی موثر و به‌موقع به چالش‌های جهانی، ضرورت اصلاح فوری و جامع ایسن نهاد را نشان می‌دهد تا این شورا باز نمای بهتری از واقعیت‌های ژئوپلیتیک معاصر داشته باشد.

آنانسا بربوک، یوکو کامیکاوا و مائورو ویرا، وزرای خارجه آلمان، ژاپن و برزیل و همچنین معاون وزیر خارجه هند خواستار گسترش تعداد اعضای دائم و غیر دائم شورای امنیت با دعوت از کشورهای در حال توسعه شدند؛ از جمله کشورهای آفریقایی، آمریکای لاتین و حوزه کارائیب.

این بیانیه حضور آفریقا در اعضای دائم و غیر دائم شورای امنیت را یکی از عناصر ضروری این اصلاح پیشنهادی معرفی کرد.

دپلمات‌های ارشد این چهار کشور همچنین تاکید کردند که آینده این نهاد بین‌المللی به توانایی آن در تطبیق با چالش‌های امروزی بستگی خواهد داشت. در این بیانیه آمده است که هرچه این اصلاحات دیرتر انجام شود، کارایی شورای امنیت هم بیش از پیش زیر سوال خواهد رفت.

سفره گروه دانش دریا – مهدی ده دار– شاید مقایسه کردن اقتصاد دریایی ایران با مدل اقتصادی شمال اروپا، قیاس مع الفارق باشد اما «اینکه مردمان تمدن ساز ایران دریایی در منطقه خلیج فارس، نسبت به توزیع ثروت حاصله از حکمرانی دریامحور به عنوان سرانه ثابت هر شهروند در کشورهای خلیج فارس(همسایه جنوبی) حسرت و افسوس بخورند. آیا جایی برای توجیه کردن خطاهای مدیریتی و ضرورت آسیب شناسی فقدان نظام تدبیر در نظام اقتصادی کشور می ماند؟ یا طرح این پرسش بر آن شدیم تا بخشی از ناگفته های تمدن دریایی ایران مبتنی بر شواهد و اسناد تاریخی و همچنین با زدن عینک پژوهشگرانه خلیج فارس شناسی برای مخاطبان روزنامه دریایی اقتصاد سرآمد، روایتگری نماییم. بر همین اساس، تحلیل کلیدواژه های اصلی سخنرانی معنادر دکتر محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس شورای اسلامی ایران در رژه ساحلی اقتدار ملی نیروهای مسلح همچوار با تنگه راهبردی هرموز در بندرعباس و مطرح نمودن سخنانی پیرامون مفاهیم محوری همچون [اقتصاد دریایایه]، [تمدن سازی]، [تقویت ارتباط با کشورهای منطقه خلیج فارس]، [ایران قوی]، [قدرت نظامی دریایایه]، تلنگری شد تا در قالب انتشار سلسله تحلیل های انتقادی به صورت سریالی به رمزگشایی مسأله ای اساسی همچون ارتباط اقتصاد دریایایه با مقوله تمدن پردازیم که این مطلب، از این شماره روزنامه دریایی اقتصادسرآمد تا روز جهانی دریانوردی (هفته اول مهرماه) ادامه خواهد داشت. در همین رابطه مهدی ده دار، روزنامه نگار و پژوهشگر پیشرفت دریایایه در مطلبی تحت عنوان «میراث داران دزدان دریایی «وایکینگ» و میراث خواران «تمدن دریایی ایران» به روزنامه دریایی اقتصاد سرآمد نوشته است که در ذیل با هم می خوانیم:

«اسکاندیناوی» منطقه ای سرحدنشین و سردسیری در شمال اروپاست؛ جغرافیای یخ زده همچوار با سرزمین قطبی شمالگان که در گشت و گذارتان ذهنی تان درون جغرافیای قاره سبز اروپا، از سوئد، نروژ، دانمارک شروع می شود و به فنلاند، ایسلند و جزایر فارو می رسد. زبان مردمان ساکن این سرزمین‌ها با جنوبی های قاره اروپا، بسیار متفاوت و متمایز است و ماهیت و ساختار زبانی آن ها نزدیک به هویت فرهنگی ژرمن های آلمانی تبار است. اهالی سرزمین های اسکاندیناوی از نسل دزدان دریایی «وایکینگ» هستند که در زمان‌های قدیم، با کشتی به سرزمین‌های مختلف حمله می کردند و دارایی های آن‌ها را به یغما و غارت می بردند.

کنده لات‌های سرحدنشین شمال اروپا (بنا بر تعبیر تمثیلی اهالی بومی هر مزگان برای مقایسه ساکنان سرزمین های سردسیری با ساکنان منطقه گرمسیری جنوب) در یکهزار سال پیش (معادل همان قرون وسطی اروپا)، بسیار خرافاتی بودند و خدایان وایکینگی نظیر «اودین» و «گرگ غول آسا فزیر» را ستایش می کردند. وایکینگ‌ها اعتقاد داشتند که اگر در جنگ کشته شوند روح‌شان به والهالا (بهشت وایکینگ‌ها) وارد می شود؛ پس همراه با سایر جنگجویان افسانه‌ای بر سر یک میز بزرگ چوبی می نشستند و شراب ناب والهالایی می نوشیدند و می خندیدند.

دریا ساده‌ترین راه ارتباطی بین پادشاهی های ژرمن تبار وایکینگ با جهان خارج از سرزمین بخی آنها بود. ۱۲۰۰ سال پیش و در قرن هشتم میلادی، مردم اسکاندیناوی شروع به ساخت کشتی های جنگی و فرستادن آن‌ها برای اکتشاف سرزمین های همچوار از جمله کانادا و شمال قاره آمریکا با اسم رمز « تجارت و غارت» کردند که سبب آغاز دوران وایکینگ‌ها شد و حدود سه سده(تا سال ۱۰۶۶ میلادی) به طول انجامید. نوآوری هـای دریایی به وایکینگ‌ها این امکان را داده بود که بیشتر و به مدت طولانی تر با کشتی پیمایش دریایی داشته باشند که خود جای پژوهش و تأمل بیشتر، دارد.

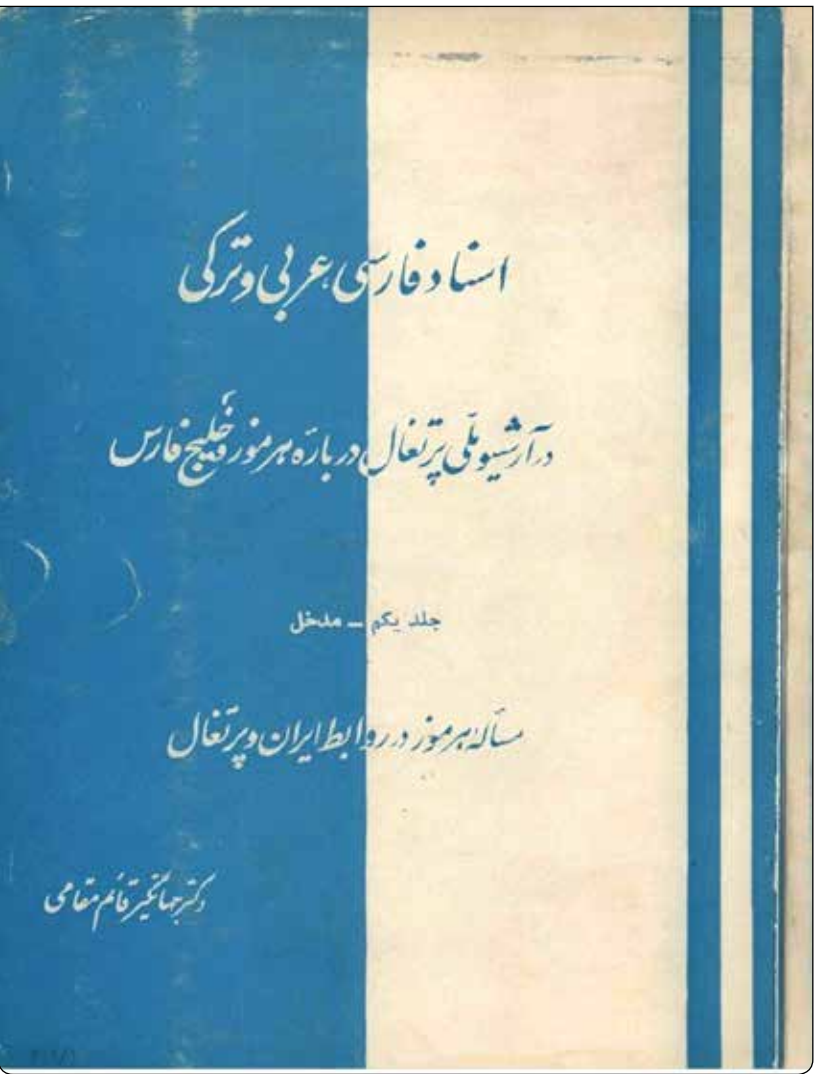
رفتن‌شناسی و خلق و خوی نوآدگان امروزی وایکینگ ها در عصر متاورس، تفاوت‌های فاحشی با نیاکانشان دارد. بیش از یکهزار سال پیش، وایکینگ‌ها به روایت دشمنانشان، آدمیزادگانی حیوان صفت و کاملاً «خشن و تشنه به خون» معرفی می شدند؛ تا بدان جا که در منابع تاریخی انگلیسی زبان قرون وسطی، آن‌ها را به عنوان «گرگ‌هایی در میان گوسفندان» توصیف می کردند. در روایت های تاریخی آمده که راهب های مسیحی از ترس تهاجم

خونبار وایکینگ ها در نیایشگاه های خود، چنین دست به دعا برمی داشتند که «پروردگارا، ما را از خشم مردم شمالی رها کن (در امان بدار)»؛ مردم اسکاندیناوی که به نوردیک‌ها معروف هستند، در هزاره حاضر به عنوان آدم‌هایی آرام و صلح طلب و در عین حال متفکر شناخته می‌شوند که نه تنها مثل وایکینگ‌های پر خاشاکر و جنگ طلب، نان کسی را از چنگش در نمی آوردند، بلکه با تکیه بر نظام اقتصادی منحصر به فردشان کاری کرده‌اند که تمام اتباع آن‌ها بدون چشمداشت به مال بقیه، در رفاه کامل زندگی کنند.

مؤسسه‌ی لگاتوم هر سال با بررسی عواملی مانند اقتصاد، کارآفرینی، سیستم حکومتی، تحصیلات، بهداشت و سلامت، امنیت فردی و اجتماعی، آزادی‌های فردی و سرمایه‌ی اجتماعی در بین تمام کشورهای دنیا، فهرستی از خوشحال‌ترین ملل جهان را به ترتیب معرفی می‌کند. با نگاهی به این فهرست، متوجه می‌شویم از ۶ کشور نوردیک که نام بردیم، در سال های اخیر، به ترتیب نروژ، دانمارک، سوئد، فنلاند و ایسلند همواره در تاپ تن های جهانی، حضور مستمر دارند.

«مدل نوردیک» معروف است؛ خودشان از آن به عنوان «سیستم رفاقتی» تعبیر می کنند. بارزترین خصوصیت سیستم حکمرانی وصف شده، این است که منفعت عمومی بر منفعت فردی ترجیح داده می‌شود. در این کشورها، دولت ۴۰ درصد تا ۶۰ درصد از در آمد شهروندان را مشمول مالیات می‌کند و البته مردم این کشورها بدون هیچ گونه کارشکنی و اعتراضی این مبلغ را دو دستی به دولت تقدیم می‌کنند، چون می‌دانند که اگر کارشان به بیمارستان کشید یا به دانشگاه رفتند، نیازی نیست پول پرداخت کنند. اگر شما پول بیشتری در بیاورید، باید مالیات بیشتری هم بدهید، بنابراین در این نظام فاصله‌ی طبقاتی ایجاد نمی‌شود و اگر امشب شام کباب شتر یا ماهی شکم پر دارید، خیال‌تان راحت است که بقیه هموطان‌تان مثل گربه نحیف رویه موت، تا کمر در سطل آشغال فرو نرفته‌اند.

یادمان نرود که فقر فرهنگی و فقر اقتصادی دو روی یک سکه در حکایت توسعه نیافتگی هستند. نداشتن پیشینه تمدنی یا توجه نداشتن به دستاوردهای تمدنی گذشتگان و بهره نگرفتن از تجارب بالارزش تاریخی، به تعبیری بیان خطای راهبردی «چرخ از نو اختراع

کردن» است. در عرف امروزی، فقیر واقعی به کسی گفته می‌شود که توان سازگار کردن شرایط اقتصادی بر معیشتی خود را با اکوسیستم اقتصادی حاکم بر جامعه ندارد. بنابر این افرادی که از توان کارکردن در آمدزایی بهره‌مندند و یسا قدرت افزایش دانش و کسب مهارت های لازم برای بهبود سطح کیفی و کمی زندگی خود را دارند، ولی به جهت عاقبت طلبی و تنبلی، کار و تلاش نمی‌کنند، فقیر به حساب نمی‌آیند. احساسی است که مفهوم فقر به هر انسانی دست می‌دهد، ممکن است با انسان دیگر متفاوت باشد؛ گاه انسان به دلیل اینکه ثروت کافی در اختیار ندارد و از در آمد کافی جهت اداره زندگی بی بهره مانده، احساس فقر می‌کند، گاه ممکن است فقیر باشد چون به لحاظ فرهنگی بی صلاحیت است؛ ممکن است فقیر باشد، چون از لحاظ قدرت روحی و اراده، ضعیف است یا اینکه فقیر باشد چون گروهی از محرومیت‌ها، جغرافیای پیرامونی او را احاطه کرده است. خلاصه کلام اینکه، فقر که نباشد و هر کسی دشتن در جیب خودش باشد، بخش بسیار زیادی از جرم و جنایت هم خود به خود محو می‌شود و جامعه به امنیت می‌رسد و مردم فرصت می‌کنند وقت‌شان را صرف کارهای مهم‌تری کنند.

سیستمی که رسیدن به ساحل امن تمدن و پیشرفت، قطعا یک شبه اتفاق نمی‌افتد، یا باید مسیر دستیابی به

یک پژوهشگر پیشرفت دریایایه به روزنامه دریایی اقتصادسرآمدنوشت:

«وایکینگ‌های خلیج فارس»

میراث خواران تمدن

«ایران دریایی»

تحلیلی پیرامون هم پیوندی فقر فرهنگی و اقتصادی؛

دوروی سکه توسعه نیافتگی در سواحل ایران

توسعه یافتگی را با دست یازیدن به فرهنگ تمدن پایه، تجربه کرد و یا فرهنگ کار و تلاش و حل مسأله را با آموزش، یادگیری، مطالعه و تمرین کار گروهی و شهروندپروری، نهادینه سازی کنیم و حکمرانی خوب و شایسته مبانی بر دریا را بسا تفکر عمیق و برنامه ریزی محقق نماییم.

برای ساحل نشینان جنوب ایران که میراث بانان تمدن دریایی چندین هزار ساله این سرزمین هستند، بهره مند شدن از مواهب پیشرفت دریایایه مدل سیستم رفاقتی «نوردیک» کشورهای اسکاندیناوی چیزی شبیه خواب رنگین، اوهام‌شبانگاهی و رویایی دست نیافتنی است و مقایسه کردن اقتصاد دریایی ایران با مدل اقتصادی شمال اروپا، قیاس مع الفارق باشد اما اینکه مردمان تمدن ساز ایران دریایی در منطقه خلیج فارس، نسبت به توزیع ثروت حاصله از حکمرانی دریامحور به عنوان سرانه ثابت هر شهروند در کشورهای همسایه جنوبی خود حسرت و افسوس بخورند (وضعیت اقتصادی بسمان شهروندان قطر ، امارات متحده عربی، سرزمین های وسیع عمان و حتی کویت و مجمع الجزایر بحرین)، دیگر جایی برای توجیه کردن خطاهای مدیریتی و ضرورت آسیب شناسی فقدان نظام تدبیر در نظام اقتصادی کشور، نیست؛ کشورهایی که روزگاری نه چندان دور، هر کدام ولایتی کوچک زیر چتر روادارانه و صلح گستر تمدن باشکوه «ملوک هرموز» با پایتخت تجاری سیاسی هرموز کهنه (حوالی بندر تیاب امروزی در شهر تنام میناب و جزیره هرموز فعلی (ززون سابق) بودند؛ مدل حکمرانی موفق، پیشرفته، هوشمند، دارای شهرت جهانی در جوامع اروپایی در حال گذار از دوران تاریک قرون وسطی. این مدل حکمرانی اما بنا به دلایلی که برای نگارنده نامشخص است، متأسفانه در میان اهالی رسانه و افکار عمومی ایرانیان و حتی منطقه خاورمیانه ناشناخته مانده که رمزگشایی از محتوای جعبه سیاه این تمدن دریایی، نیازمند پژوهش بیشتر و روایتگری مفصلی در قالب مجموعه مقالات جداگانه ای است.

کافی است همین قدر بدانیم که اسناد و نقشه های در دسترس پژوهشگران ایرانی و اسناد دور از دسترس ما در موزه های ملی پرتغال و سایر ملل اروپایی، شواهدی معتبر برای ارایه توصیفات دقیق تر پیرامون گستره و نحوه حکمرانی ملوک هرمز با استفاده از پشتوانه نظام پیشرفته اقتصادی دریایایه و دیپلماسی قوی مبتنی بر تجارت دریایی، رواداری مذهبی– اجتماعی– سیاسی و همچنین حذف رویکرد نظامی گری در دوران اوج قدرت آنها به ما ارایه می‌کند؛ دوره اوج قدرت اقتصادی تمدن ایران دریایی با برند حکمرانی دریایی «هرموز» همزمان است با همان دوره ظهور و سقوط دزدان دریایی «وایکینگ» تا قبل از تسخیر سواحل و جزایر خلیج فارس توسط استعمار پرتغال و اسپانیا که این ملل اروپایی سوداگر تصاحب ثروت های مناطق شرقی زمین، در خشونت و رزی و اقدامات جنگ طلبانه ضد تمدنی، دستکمی از وایکینگ ها نداشتند.

پادشاهان مدبر، عدالت پیشه و دریাগستر «ملوک هرمز»، نزدیک به ۷۰۰سال(سده ۴ تا ۱۱ خورشیدی/ قرن ۱۰ تا ۱۷ میلادی) در یکی از مهم ترین و تمدنی ترین مناطق دریایی جهان؛ یعنی «تنگه هرموز و خلیج فارس»، الگویی منحصریفر از اقتصاد ساحل نشینی و پیشرفت همه جانبه دریایایه را طراحی، راهبری و رهبری می کردند که در روزگار فعلی، دولتشهر دبی و به تازگی شهرهای دوحه در قطر و مسقط در عمان، توانسته اند با الگوبرداری از مدل حکمرانی دریایی کمتر شناخته شده پلتفرم «ملوک هرموز»، بدون رعایت کپی رایت نسخه اورچینال آن، به یک برند جهانی در حوزه تجارت دریایی و گردشگری تبدیل شوند!

پ.ن: بهترین کتاب مستند تاریخی حاوی اسناد ترکی، فارسی و عربی پیرامون این نظام حکمرانی دریامحور، اثر محقق و پژوهشگر ایرانی « دکتر جهانگیر قائم مقامی» (چاپ دهه ۵۰ خورشیدی) با عنوان «مسأله هرموز در روابط ایران و پرتغال» است که در یادداشت های بعدی حتما به رمزگشایی از راهزای موفقیت نظام اقتصاد دریامحور در سرزمین های تحت حکمرانی ملوک هرموز می پردازیم...

ادامه دارد...

منبع اصلی نقشه پیوست: کتاب «اسناد فارسی، عربی و ترکی در آرشیو ملی پرتغال درباره هرموز و خلیج فارس»/ مداخل اول؛ «مسأله هرموز در روابط ایران و پرتغال»/ صفحه ۲۵